PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 391 (5825) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 10 decembrie 1968

Boberii români își vor apăra prestigiul în Europa și peste Ocean

— Interviu cu prof. PETRE FOCȘENEANU, secretar general al F. R. S. B. —

Iminența începerii sezonului oficial al sporturilor de iarnă justifică nu numai prezența reporterilor ziarului pe pîrtii, dar și curiozitatea care l-a purtat pe unul dintre ei în biroul secretarului general al Federației Române de Schi și Bob, prof. Petre Focșeneanu.

Îi întîmpin cu propunerea de a departaja, în cadrul discuției, multiplele sale preocupări (federația se îngrijește și de biatlon, deși acesta nu apare pe frontispiciu) și să acordăm — deocamdată — atenție bobului, disciplină în care țintim — grație tradiției și talentului sportivilor — satisfacții majore, de anvergură continentală, mondială și olimpică.

— *Acționînd în penuria de pîrtii specifice*, ne spune prof. Petre Focșeneanu, *după un sezon în care nici măcar n-am putut organiza Campionatul național (tocmai anul cîștigării primei medalii olimpice la bob!), grija noastră se adresează, mai ales, sportivilor susceptibili de a deveni purtători ai culorilor țării, neglijînd, în mod fortuit, preocuparea față de răspîndirea acestei discipline în ciuda faptului că cele cîteva asociații și cluburi cu secții de bob au răspuns entuziast la apelul lansat în vederea selecționării echipajelor tricolore.*

— Ideea vă aparține, după cum am aflat. Credeți probabil cu tărie în ea, dar ce anume a determinat-o?

— *Concluziile J.O. de la Grenoble denotă că Panțuru pornea învins din start. Cronometrajele parțiale (start, diverse puncte fixe etc.) arătau că el realiza cele mai bune timpuri pe durata în care bobul îi era încredințat, dar că nu putea reduce handicapul startului decît față de unii adversari. Soluția adoptată și despre care „Sportul" a scris, a fost o soluție elaborată, dacă vreți, pe coordonatele unei necesități evidente. Gradul ei de originalitate este oarecum forțat, pentru că alții fac ceea ce încercăm noi acum în condiții de cursă și nu pe uscat...*

— Vă înțeleg, deopotrivă, regretul ca și modestia, dar știu că în timp ce pîrtia din Postăvar alimentează cariile și se transformă iremediabil în putregai, la Sinaia renaște vechiul traseu al marilor consacrări trecute.

— *La Brașov nu se mai putea salva nimic. Pîrtia din Bucegi va fi betonată și urcată mai sus decît acum, cu aproximativ 500 m. Aceasta ne este deocamdată intenția. Va redeveni probabil în condiția realizării proiectelor noastre de azi leagănul bobului autohton. Pînă atunci însă contactul cu plutonul fruntaș al bobului mondial se va menține doar cu prilejul competițiilor internaționale.*

— Nu o dată specialiștii străini și-au manifestat uimirea față de rezultatele boberilor români, mai ales după ce au văzut pe ce pîrtii concurează ei în țară...

— *Este adevărat, cel puțin pentru trecut și moment. Sperăm să nu rămînem astfel și în viitor. Tocmai de aceea membrii lotului nostru național merg, înaintea sezonului, pe motocicletă la mari viteze, în plin curent, deci și pe vreme rea, fac zboruri în dublă la aeroportul Clinceni, coboară pîrtii de... asfalt, pe boburi cu rotile, practică halterele și tintesc cu îndrăzneală spre titlurile supreme. Am alcătuit trei grupe, la fel de ambițioase, deși încă inegale ca valoare și posibilități. Cel mai îndreptățit să spere la succese, este compus din 6 împingători și 2 piloți (lui Panțuru i se adaugă tînărul Ion Niculescu, care anul trecut, la Cervinia, și-a cîștigat pro-*

Em. DEC.

(Continuare în pag. a 3-a)

Sfîrșit de săptămînă în platoul Bucegilor. Exploatînd fîșiile de zăpadă înghețată, biatloniștii și fondistele din loturile reprezentative descriu primele trasee ale unui sezon aflat abia la început

Foto: A. NEAGU

Pînă la alunecarea grațioasă a schiorilor, pîrtia predeleană, de pe Clăbucet, suportă forța nivelatoare a screperului care-i astupă hîrtoapele, după ce tăietorii au lărgit-o la dimensiunile moderne.

Citiți, mîine, în **sportul**

O PAGINĂ DE TURISM ȘI AUTOMOBILISM

DIN CUPRINS: PE CUPOLA ÎNZAPEZITĂ A MOHORULUI; PERIPLUL IMAGINAR; TREI CAMPIONATE NAȚIONALE DE AUTOMOBILISM; AUTOMOBILUL PENTRU RALIURI; FUMATUL LA VOLAN.

Va reuși Nosievici (în fotografie, driblînd), cel mai bun jucător de la Steaua, să-și conducă echipa spre victorie?

Foto: B. VASILE

Se vor califica baschetbaliștii de la Dinamo și Steaua?

Antrenorii Dan Niculescu și Constantin Herold sînt optimiști, dar... cu rezerve

Dinamo și Steaua, cele mai bune echipe masculine de baschet ale României, în componența cărora intră marea majoritate a celor ce alcătuiesc reprezentativa țării, vor susține în această săptămînă importante confruntări internaționale. Dinamo va juca (miercuri), în al doilea tur al „C.C.E." cu redutabila campioană a Cehoslovaciei, Spartak Brno, finalista ultimei ediții a competiției europene, iar Steaua va debuta (joi) în ediția a III-a a „Cupei cupelor", avînd ca adversar pe Hapoel Tel Aviv, o echipă care, pe lîngă faptul că reprezintă baschetul în plin progres al Izraelului, va fi întărită și cu jucători americani. În perspectivă, două întîlniri de reală răspundere pentru baschetbaliștii celor două reprezentante ale României. Că este așa, ne-am convins și din declarațiile antrenorilor Dan Niculescu și Constantin Herold pe care le publicăm în rîndurile de mai jos:

Dan Niculescu: „VA FI FOARTE GREU, DAR SPERĂM SĂ CÎȘTIGĂM LA BUCUREȘTI!"

„Valoarea baschetului cehoslovac este prea bine cunoscută, iar cea a adversarilor noștri de miercuri, baschetbaliștii de la Spartak Brno, nu poate fi mai prejos. Faptul că au fost finaliști ai „C.C.E.", prezența în lot a unor componenți ai echipei naționale cehoslovace (Bobrovski, Konvicka, Mifke și Pistelak), experiența internațională, toate acestea sînt atu-uri puternice în favoarea adversarilor noștri. În consecință, am încercat să pregătim meciul cu cea mai mare seriozitate, deși unii jucători nu au putut participa la antrenamentele noastre, deoarece au urmat programul special de pregătire la lotul național. La noi este îmbucurător faptul că Dragomirescu este complet refăcut, iar Mazilu se află într-un evident progres. Nu știu dacă ne vom califica, dar sper ca la București să obținem victoria, bineînțeles după o dispută care să satisfacă exigentul nostru public."

Constantin Herold: „UN ADVERSAR PERICULOS PRIN FAPTUL CĂ NU ESTE CUNOSCUT!"

„Singurele informații pe care le deținem asupra viitorilor noștri adversari le-am citit zilele trecute în ziarul Sportul. Mai știm că în Izrael se joacă un baschet de calitate. Cam puțin pentru a lua măsuri speciale

(Continuare în pag. a 2-a)

Ochii care nu se văd...

...se uită! Spune o veche zicală populară, comprimînd în cîteva cuvinte tristețea unor amare experiențe mai mult sentimentale. Aflînd aceste mici drame ale inimii, impasuri ale unor prietenii sau unor vechi relații de muncă, ele suscită cîteodată interesul și totdeauna compasiunea.

Dincolo, însă, de insistența cu care se ancorează în preocupările unora, aceste întîmplări merită din cînd în cînd a fi scoase la lumina tiparului pentru că discutarea lor atinge, aproape mereu, valorile unei excelente lecții de etică. Utilă întotdeauna, deși de loc plăcută, cel puțin pentru unii dintre eroi. Ceea ce se va vedea din cele ce urmează...

Amatorii de handbal îl cunosc desigur, pe „nea Panu" — sufletul echipei feminine de handbal a clubului Rapid, omul care reprezintă viu și, din păcate, solitar, ceea ce în termeni uzuali se cheamă în sport „birou de secție". Biroul — firește, există, însă pe hîrtie, sau numai la ședințele de analiză. „Nea Panu" era cel ce-i dădea viață de unul singur. La fel ca Ion Iacob (volei — Rapid), Vasile Frone (volei — Progresul), diriginte de oficiu poștal Gheorghe Buicliu (baschet — Rapid), directorul brașovean Zaharia Chizu (ciclism — Dezrobirea), medicii Eugen Străjescu (volei — Tîrgoviște) sau Traian Căldare (volei — Suceava), functionarul Valentn Albulescu (baschet — Politehnica București) și cîți alții.

„Nea Panu" însemna totul pentru secția care-i devenise o a doua familie. Omniprezent, el rezolva cele mai felurite probleme: bilete de tren, camere la hotel, prezențe la ședințe, echipament, programări sau reprogramări, vizarea legitimațiilor, completareta foilor de arbitraj și cîte altele.

El, Gheorghe Panu sau ceilalți, din care numai cîțiva își văd numele aici, sînt, într-un fel, eroii anonimi ai mișcării noastre sportive. Lor nu le strălucesc galoane pe umăr. Rapoartele le consemnează cîteodată numele, dacă nu cumva dactilografa s-a plictisit și i-a înglobat pe unii (cei mai mulți!) la capitolul „etc.".

Viața ni-i scoate, însă, în cale pe anonimi. Nu întotdeauna în mod fericit. Pentru că Gheorghe Panu a devenit — din păcate — un „fapt divers". Orele risipite cu generozitate în sport, concediile ratate, tracasările, emoțiile, nervii suportînd schimbări periculoase de tensiune — toate la un loc au creat premisele accidentului. Se afla în turneu cu echipa și boala, crudă, nu l-a ocolit. Dar, vitalitatea sau șansa l-au ajutat să treacă momentul dificil al colapsului. Acum, este acasă refăcut și își consumă pasiunea în jurul aparatului de radio, al televizorului sau citind ziarul. Sportivele („fetele lui" cum îi plăcea să le spună) nu l-au uitat. Îi mai dau cîte un telefon sau îl vizitează. L-au uitat, însă, tocmai cei de la club. Cei cu galoanele....

Dar, „nea Panu" nu-i supărat. Zicea el cu blîndețe într-o seară: „Ce să-i faci. Ochii care nu se văd se uită!" Oare așa să fie, tovarăși din conducerea clubului Rapid? Valid, Gheorghe Panu însemna în angrenajul clubului o cantitate de energie, de muncă, oferită voluntar și cu generozitate. Și asta s-a uitat? Ar fi prea trist...

Călin ANTONESCU

ÎNTRE DOUĂ TOAMNE...

● DE CE NU SE MARCHEAZĂ? PENTRU CĂ SE JOACĂ — EVIDENT — GREȘIT ÎN ATAC ● MAREA EROARE DE LA MIJLOCUL TERENULUI ● DEȘI FUNDAȘI DE VALOARE SÎNT!

Între două toamne se pot întîmpla destul de multe în viața unui om. Pentru fotbalul românesc, care colectează pasiunea a sute de mii, dacă nu chiar a milioane de oameni, viața sa între ultimele două toamne a însemnat, printre altele, și o suită de 10 partide internaționale, amicale și oficiale, ale echipei reprezentative.

Startul acestui decar — întîlnirea (amicală) Polonia — România, disputată la 29 octombrie 1967 la Cracovia, finișul — partida (oficială) România — Elveția, jucată la 23 noiembrie 1968 la București. Ce a realizat reprezentativa noastră pe parcursul acestui an? Să reamintim cifrele înscrise în statistici: 1) **Polonia — România 0—0**, 2) **R.D.G. — România 1—0** (Berlin, 11 noiembrie 1967), 3) **România — R. F. a Germaniei 1—0** (București, 22 noiembrie 1967), 4) **România — R.D.G. 0—1** (București, 6 decembrie 1967), 5) **Austria — România 1—1** (Linz, 1 mai 1968), 6) **România — Olanda 0—0** (București, 5 iunie 1968), 7) **Selecționata divizionară a României — Selecționata divizionară a Poloniei 1—0** (Iași, 9 octombrie 1968 — în acest joc au evoluat, în fapt, echipele naționale ale celor două țări), 8) **Portugalia — România 3—0** (Lisabona, 27 octombrie 1968), 9) **România — Anglia 0—0** (București, 6 noiembrie 1968), 10) **România — Elveția 2—0** (București, 23 noiembrie 1968).

Vă vom înfățișa, în cîteva articole succesive, relatările unui martor ocular al celor 10 partide, în intenția de a sintetiza, pe de o parte, fondul lor comun, invariabil, iar, pe de altă parte, de a disocia elementele particulare apărute pe parcurs.

Fără a fi negativiști, vom afirma că, între cele două toamne, schimbări demne de a fi remarcate la nivelul reprezentativei nu s-au produs prea multe.

În orice caz, ceea ce — sigur — a rămas în același tipar, fără cea mai mică nuanță novatoare, este, din păcate, elementul principal: JOCUL PROPRIU-ZIS. Privindu-l în desfășurarea ultimelor 10 partide, în cele trei momente ale sale, ATAC, APĂRARE, JOC LA MIJLOCUL TERENULUI — îi vom consacra rîndurile ce urmează.

Pornind de la ceea ce încoronează fotbalul, de la gol, ca și de la situația concretă

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

O paradă pe cît de spectaculoasă, pe atît de eficace, a portarului Grob. Moment din partida România — Elveția (2—0) disputată la 23 noiembrie pe stadionul „23 August"

Foto: V. BAGEAC

Angelo Niculescu la Atena

Mîine se dispută la Atena partida internațională de fotbal dintre reprezentativele Greciei și Portugaliei, meci contînd în preliminariile C.M., seria I.

La acest joc va asista, ca observator, antrenorul echipei noastre naționale, ANGELO NICULESCU, care va părăsi astăzi Capitala.

„Cupa Federației" la judo

Sîmbătă și duminică, de la ora 16, în sala Floreasca din Capitală, vor avea loc întrecerile de judo pe echipe organizate de federația de specialitate. Și-au anunțat participarea formațiile bucureștene *Olimpia, Politehnica, Agronomia, I.P.G.G., I.E.F.S., Steaua, Universitatea* și *Rapid, Politehnica Brașov, Nicolina Iași, Agronomia Cluj, Metalul Roman, Dacia Orăștie, Politehnica Timișoara* și *C.S.M. Mediaș.*

ȘAH: NIMENI NU ȘTIE NIMIC...

În ciuda a două partide derby (Buza — Drimer și Troianescu — Stanciu), nici runda a 15-a n-a reușit să aducă o clarificare în această atît de neclară finală a campionatului național de șah.

Imposibil la înfruntarea fruntașilor, Ungureanu a remizat repede cu Voiculescu, conform principiului înțelept că *„din cîștiguri mici nu sărăcești"*. Apoi a plecat la cinema ca să evite emoțiile.

Între timp, cei patru s-au luptat aprig, în săbii și cuțite, dar, la scurgerea orelor de joc, Drimer și Buza au hotărît să se împace. Troianescu, în schimb, deține doi pioni în plus la Stanciu, într-un final de patru turnuri, și va cîștiga, fără îndoială.

În rest: Mozeș — Ghizdavu 1—0, Mititelu — Teodorescu 1—0, Botez — Vaisman, Pavlov — Urzică, Zara — Reicher și Șuta — Segal remize. Celelalte — întrerupte. Varabiescu a cîștigat partida întreruptă cu Vaisman.

CLASAMENTUL: *Ungureanu 9½, Mititelu 9, Troianescu (2), Stanciu (1), Drimer (1), Buza 8½, Reicher (1), Voiculescu (1) 7½ p.* (V. CH.).